

[Rosing.]

stemmelser i forslaget, som stort set svarer til de tilsvarende bestemmelser i den danske folkeskolelov. Med andre ord, man mente, at man i for høj grad kopierede den danske lovs bestemmelser i stedet for at lave et selvstændigt lovforslag efter det stadium, den grønlandske skole er nået til. Udvalget forsøgte derfor at finde den bedste løsning med bestemmelser, der kan tilgodese de forskellige interesser.

Som man kan forstå, kan man ikke lave forslaget helt om. Flere af eksisterende skoleformer i Grønland vil nu blive lovfæstet ved denne lov. Jeg skal ved denne lejlighed ikke gentage, hvad jeg tidligere har sagt, blot sige, at lovforslaget er udformet således, at man så vidt muligt tager hensyn til grønlandske ønsker og behov i den videre udbygning af skoleuddannelsen i Grønland. Men det, vi kan være glade for, er udvalgsmedlemmernes interesse og forståelse af hele den grønlandske skolesituation i almindelighed og sprogsituation i særdeleshed. At nogle af bestemmelserne nu har fået den foreliggende formulering, skyldes ministerens samarbejdsvilje for at opnå det bedste resultat af udvalgsarbejdet. Ændringsforslagene indeholder således bestemmelser, som både tager hensyn til det grønlandske sprog, til indlæring af dansk, til grønlandske lærerkræfter, til politisk repræsentation i skoleudvalgene og til forældrenes indflydelse på, hvad der skal ske, før visse forslag endeligt sendes til højere skolemyndigheders afgørelse. Dette hensyn, som spores i ændringsforslagene, vil jeg takke for, og jeg anbefaler, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, og som er tiltrådt af udvalget.

Knud Hertling: Ved denne andenbehandling af dette lovforslag vil jeg udtrykke glæde over, at vi nu er nået så langt, som vi er, med henblik på forslagets gennemførelse. Især er det glædeligt at kunne konstatere, at forslaget til trods for de betydelige ændringer, der er sket undervejs, kan gennemføres af et enigt folketing. Der er i høj grad grund til at takke ministeren for de 17 ændringsforslag, der efter min opfattelse medfører betydelige forbedringer af det oprindelige lovforslag.

Det har været magtpåliggende for udvalgets medlemmer så vidt muligt at styrke forældrenes og de folkevalgtes indflydelse i ledelsen af den grønlandske skole; ændringsforslagene nr. 10 og 11 vidner herom. Den adskillelse mellem kirke og skole, der for længst er gennemført i Danmark, har vi endnu ikke gennemført i Grønland. Jeg skal i denne forbindelse blot udtrykke et håb om, at dette forhold kan blive ændret, første gang loven om skolevæsenet i Grønland kommer til revision. Præsternes fødte medlemskab af skoleudvalgene og provstens fødte medlemskab af skoledirektionen burde snart høre fortiden til.

Jeg håber ikke, man vil tage mig det ilde op, når jeg benytter lejligheden til at udtrykke min begejstring over, at vi her i folketinget har haft hjerte og mandmod nok til at placere det grønlandske sprog rigtigt i den grønlandske skole. Ændringsforslagene nr. 4 og 5 til § 14 og ændringsforslag nr. 6 til § 22 har større betydning, end man rent umiddelbart kan forestille sig. Disse ændringsforslag sparer os ganske simpelt for en sprogkamp, der i løbet af den kommende tid ville have forpestet forholdet mellem grønlændere og danske og således ville have været til ubodelig skade for det gode forhold, vi har til hinanden i dag.

Ændringsforslaget til § 22, hvorefter faget grønlandsk er eksamensfag i 2. real og frivilligt fag i 3. real, er acceptabelt. For mig ville det ikke være unaturligt, såfremt faget grønlandsk var eksamensfag også i 3. real, men jeg synes, det er en stor ting, at vi er nået så langt som til at gøre dette fag til et frivilligt fag i denne klasse. Ændringsforslaget til § 14, stk. 3, er så rigtigt, som det overhovedet kan blive. Nu bliver det skoleudvalget, der efter afholdt forældremøde foretager indstilling til skoledirektionen om, i hvilket omfang der ved den enkelte skole skal undervises i faget grønlandsk i 1. og 2. skoleår, eller om undervisningen i dette fag skal udskydes til begyndelsen af 3. skoleår. Denne indstilling sker under hensyntagen til, om der ved den enkelte skole findes de fornødne lærerkræfter, der kan undervise i faget grønlandsk. Den eneste hindring for at give undervisning i det grønlandske sprog i de to første skoleår vil herefter være mangel